

- 3) Artykuł 18 ust. 2 tiret drugie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, że nie nakłada on na urzędnika do spraw ochrony danych osobowych obowiązku prowadzenia rejestru przewidzianego w tym przepisie przed rozpoczęciem przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 42 pkt 8b i art. 44a rozporządzenia nr 1290/2005 zmienionego rozporządzeniem nr 1437/2007 oraz rozporządzenia nr 259/2008.
- 4) Artykuł 20 dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, iż nie zobowiązuje on państw członkowskich do tego, by poddawały przewidzianej w tym przepisie kontroli wstępnej publikację informacji wynikającą z art. 42 pkt 8b i art. 44a rozporządzenia nr 1290/2005 zmienionego rozporządzeniem nr 1437/2007 oraz rozporządzenia nr 259/2008.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.
Dz.U. C 119 z 16.5.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde — Belgia) — postępowanie karne przeciwko V.W. Lahousse'owi, Lavichy BVBA

(Sprawa C-142/09) (¹)

(Dyrektywy 92/61/EWG i 2002/24/WE — Homologacja typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych — Pojazdy przeznaczone do używania w zawodach sportowych na drogach i poza nimi — Przepis krajowy zakazujący produkcji, sprzedaży i używania sprzętu przeznaczonego do zwiększenia mocy silnika lub prędkości motorowerów)

(2011/C 13/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

V.W. Lahousse, Lavichy BVBA.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgia) — Wykładnia art. 1 ust. 1, art. 12 i 15 ust. 2 dyrektywy 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylającej dyrektywy Rady 92/61/EWG (Dz.U. L 124, s. 1) — Wyjątek w dotyczący

pojazdów przeznaczonych do używania w zawodach sportowych na drogach i poza nimi — Uregulowanie krajowe odrzucające ten wyjątek

Sentencja

Dyrektywę Rady 92/61/EWG z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych oraz dyrektywę 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylającą dyrektywę Rady 92/61 należy interpretować w ten sposób, że jeżeli pojazd lub dotyczące go część lub oddzielny zespół nie korzystają z wprowadzanej przez rzeczony dyrektywy procedury homologacji typu, w szczególności z tego powodu, iż nie wchodzi on w zakres stosowania wskazanych dyrektyw, ich przepisy nie sprzeciwiają się temu, aby dla owego pojazdu, części lub oddzielnego zespołu państwo członkowskie w ramach swojego prawa krajowego ustanowiło analogiczny mechanizm uznawania kontroli przeprowadzanych przez inne państwa członkowskie. W każdym wypadku przepis taki powinien respektować prawo Unii, w szczególności art. 34 TFUE i 36 TFUE.

(¹) Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Schwerin — Niemcy) — André Grootes przeciwko Amt für Landwirtschaft Parchim

(Sprawa C-152/09) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych systemów pomocy — System płatności jednolitych — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — Obliczanie uprawnień do płatności — Artykuł 40 ust. 5 — Rolnicy podlegający zobowiązaniom rolno-środowiskowym w okresie referencyjnym — Artykuł 59 ust. 3 — Regionalne wdrażanie systemu płatności jednolitych — Artykuł 61 — Różne wartości jednostkowe dla hektarów trwałych użytków zielonych i innych kwalifikujących się hektarów)

(2011/C 13/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Schwerin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: André Grootes

Strona pozwana: Amt für Landwirtschaft Parchim

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Schwerin — Wykładnia art. 40 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1) — Warunki, w których rolnicy podlegający w okresie referencyjnym zobowiązaniom rolno-środowiskowym mogą złożyć wniosek o obliczenie kwoty referencyjnej na podstawie roku poprzedzającego podjęcie tych zobowiązań

Sentencja

- 1) Artykuł 40 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 319/2006 z dnia 20 lutego 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w danym państwie członkowskim ustalono na podstawie art. 61 tego rozporządzenia różne wartości jednostkowe dla hektarów użytków zielonych oraz dla każdego innego kwalifikującego się hektara, rolnik, który na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2078/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie metod produkcji rolnej zgodnych z wymogami ochrony środowiska i utrzymania terenów wiejskich jest objęty w dniu odniesienia wskazanym w tym artykule zobowiązaniami rolno-środowiskowymi stanowiącymi bezpośrednią kontynuację zobowiązań rolno-środowiskowych, na podstawie których grunty orne zostały przekształcone w trwałe użytki zielone, jest uprawniony do złożenia wniosku o obliczenie uprawnień, o których mowa w art. 59 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1782/2003, zmienionego rozporządzeniem nr 319/2006, na podstawie wartości jednostkowych ustalonych dla kwalifikujących się hektarów innych niż hektary użytków zielonych.
- 2) Artykuł 40 ust. 5 w związku z art. 61 rozporządzenia nr 1782/2003, zmienionego rozporządzeniem nr 319/2006, należy interpretować w ten sposób, że wyłącznie istnienie związku przyczynowego pomiędzy zmianą sposobu użytkowania z gruntu ornego na trwałe użytki zielone a uczestnictwem w działaniu rolno-środowiskowym w rozumieniu tego przepisu pozwala na pominięcie przy obliczaniu uprawnień do płatności faktu, iż grunt ten był użytkowany jako trwałe użytki zielone w dniu odniesienia wskazanym w art. 61 tego rozporządzenia ze zmianami.
- 3) Artykuł 40 ust. 5 w związku z art. 61 rozporządzenia nr 1782/2003, zmienionego rozporządzeniem nr 319/2006, należy interpretować w ten sposób, iż jego stosowanie nie jest

uzależnione od tego, by wniosek o płatność jednolitą złożył ten sam rolnik, który dokonał zmiany sposobu użytkowania danego gruntu.

(¹) Dz.U. C 167 z 18.7.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Leverkusen przeciwko Verigen Transplantation Service International AG

(Sprawa C-156/09) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. c) — Zwolnienia działalności w interesie publicznym — Świadczenia opieki medycznej — Oddzielanie i pomnażanie komórek chrzęstkowych w celu ich ponownego wszczepienia pacjentowi)

(2011/C 13/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Leverkusen

Strona pozwana: Verigen Transplantation Service International AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Interpretacja art. 13 część A ust. 1 lit. c) oraz art. 28b część F akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Oddzielanie komórek chrząstek stawowych z materiału chrząstkowego pobieranego od ludzi przez podmioty z siedzibą w innych państwach członkowskich i ich późniejsze pomnażanie w celu wszczepiania pacjentom przez te same podmioty — Określenie miejsca świadczenia usług — Zwolnienie tych świadczeń jako „świadczeń opieki medycznej przy wykonywaniu zawodów medycznych i paramedycznych”

Sentencja

Artykuł 13 część A ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona